

100 ಸೇವನುವುದು ಕೇವಲ ಭೌತಿಕವಾಗಿಯೇ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ನಾನಾ ವೇಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದೆರಗಬಹುದು ರಕ್ತ ಸುರಿಸದೇ, ಗಾಯವಾಗದೇ ಹಿಂಸಿಸುವ ಅನೇಕ ಮಾರ್ಗಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಹೀಗೆ ಆಚರಣೆಯೂ ಒಂದು. ಮನುಷ್ಯನನ್ನ ಮುಟ್ಟಿಬಾರದು, ದೇವರನ್ನ ಮುಟ್ಟಿಬಾರದು, ಗುಡಿಗಿಬಾರದು, ಕೊನೆಗೆ ದಾಕ ನೀಗಿಸುವ ನೀರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಬಾರದು! ಎನ್ನುವುದು ಈ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಸ್ವಾಸ್ಥಿಸಿರುವ ಕರೋರ ವಿಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಇಂತಹ ಅಮಾನವೀಯ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದೆಯಿಂದ ಆಚರಣೆಯ ಸಮಾಜವೂ ಇಂದು ನಮ್ಮನಡುವೇ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ನೋವಿನ ಸಂಗತಿ.

ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕ ದೇವರ ಕೋಲನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ದಂಡ ಹಾಕಿದ ಮನಸ್ಸು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಬಳಸಬಹುದಾಗಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ತೋಟೆಯನ್ನೇ ಶುಭ್ರಿಕರಣ ಮಾಡಿದ ಹೃಜೀಯಾಂದರ ಮನಸ್ಸು, ದೇವರ ಗುಡಿಗಿಬಾರಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮನಸ್ಸು, ಹೀಗೆ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನೇ ಮರೆತ ಈ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಒಂದೇ ಬಗೆಯಿವು. ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಮಾನವೀಯ ಅಂತರಣವನ್ನೇ ಕಲುವ ವಿದ್ಯಾವರ ಫೋನೆಗಳು. ಕೇವಿನ ಜಾತಿಪದ್ಧತಿಯ ಬೇರುಗಳು ಆಳವಾಗಿರುವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯಿ ಹಿಂಸೆ ಹೊಸದೇನಲ್ಲ!

ಜಾತಿಕ್ಕಿಲ್ಲಿಗಳ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿನಂಬಿಕೆಯಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ, ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಮೂಕ ನೋವು ಅನುಭವಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವಿತ ಕ್ಯಾದಯದಲ್ಲಾಗುವ ಕೋಲಾಹಲ, ಕ್ಷೇಣಿ, ಅವಮಾನ ಹಾಗೂ ಅಭದ್ರತೆಯನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೀವಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವತ್ಯಾರ್ಥಿ, ಅಸ್ವತ್ಯಾರ್ಥಿ ಈ ಎರಡು ವರ್ಗಿಕರಣದಲ್ಲಿ ಇವರು ನಿರ್ದಯಿಸಾಗಿ ತುಳಿದಿದ್ದ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು. ಹೀಗೆ ಮಾನವೀಯ ಜೀಲುಮೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಹೇಗಿರುವವರನ್ನು ನಾವು ಶಾಪಗ್ರಸ್ಯರು ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕು. ಅವರ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯೂ ಈ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಇದೆ.

ಧರ್ಮವೇನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟು ಬಗೆಯಾಗಿ ಮಾನವತೆಯ ಸಾಂಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿರುವುದೋ

ಜಲವೆ ತಾಯಲವೇ!

ಅಲ್ಲಿನವರೆಗೆ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಭಿ ಪಸರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವತೆ ಸಂಕುಚಿತಗೊಂಡಮ್ಮೆ ಧರ್ಮ ಸಂಕುಚಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಕುಚಿತಗೊಂಡ ಧರ್ಮ ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ, ಕಲೆ, ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸಹಬಾಳ್ಯಾಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಇದೇ ವಿಧ್ಯಮಾನ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಹಿಡಿದಿಕ್ಕಿರುವ ಬಹುಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಬಹುಧರ್ಮದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಜತನದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ, ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹುತ್ತದೆ ಚಿಂತನೆ, ಒಗ್ಗೂಡಿ ಬಳಿಪು ದಿನಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೆಳೆದುಹೊಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಜಾತಿಪದ್ಧತಿಯ ನಿರಂತರವಾದಕ್ಕೆ ನಾವು ತರಬೇಕಾದ ದಂಡ

ಹಾಗಾದರೆ, ಈಕ್ಕಣ ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಏನನ್ನು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಸರದಿ ಇಂದು ಶಾಪಗ್ರಸ್ಯ ಆಕ್ರಷ್ಯ ಸಮಾಜದ ನಡುವೆ ವಿದ್ಯುನಿಯಿದೆ. ದಯಾಪರತೆಯನ್ನು ಹೇಳಬಹುಕೆ, ಕ್ರಿಯ್ಯ, ಅಸಹನೆ, ತಿರಸ್ಯಾರದಂತಹ ಕೆಡುಕಿನ ತೀವ್ರನ್ನು ಸಮಾಜದ ನಡುವೆ ಬ್ರಿಹಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಇಂದು ಏನೆಂದು ಕರೆಯಬೇಕು? ಬದವರು ಮತ್ತು ಅಸ್ವತ್ಯಾರ್ಥ ಪಾಲಿಗೆ ಇಂದು ಆಕ್ರಷ ಜಾನ್ ಪದೆದವರೇ ಮುತ್ತು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವಾತ್ಮ! ಅನಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದು ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಆಕ್ರಷಣ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹಿಡಿತಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ಬೆಳೆದುನಿಯಿದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಆರಕದ ಸಂಗತಿ. ಮನುಷ್ಯ ಸಮಾಜದ ನಡುವೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಶುದ್ಧ, ನೀನು ಅಪರಿಶುದ್ಧ ಎನ್ನುವ ವ್ಯಾಸನ್ಯಂತ ಹೊರವಾದ ಕ್ರಿಯ್ಯ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ! ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತನ್ನ ಜೊಗೆ ತುಂಬಾ ಮೂಲಿಕಣವನ್ನೂ ತರುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಲೀಯೋ ಟಾಲ್‌ಸಾಯ್‌ನ ಮಾತುಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಸಮಾಜದ ನಡುವೆಯೂ ಇಂದು ನಿಜವಾಗುತ್ತಿವೆ! ಕರಿಯು ಜನಾಂಗದ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ದಮನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅಸ್ವತ್ಯಾರ್ಥ ಆಚರಣೆಗೆ ವಿಧ್ಯಾವಂತ ಸಮಾಜ

ಹೀಗೆ ಮೂಲಿಕಣದಿಂದ ಮೂಗೊಂಟಿಗೆ ನೆಡಬಾರದಿತ್ತು! ಎಂದು ಮಾನವತೆಯ ಪರವಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಎಂದೋ ಅನಿಸಿದೆ.

ಗಂಗೆಯ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ, ಎಂಬ ಆಂತರಿಕ ನಂಬಿಕೆ ಮೇಲು ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಹೇತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮೇಲು ಸಮಾಜ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ದಾವಾರಿಕೊಳ್ಳಲು ಗಂಗೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದೆ ಇರುವ ವಿಲಕ್ಷಣ ವಿಧ್ಯಮಾನವೂ ಸಮಾಜದ ನಡುವೆ ಇದೆ! ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿರೆ, ಮಾನವ ಸಮಾಜವೇ ನಂಜನ ಕೆರಲ್ಲಿ ಹೂತುಹೋಗಿದೆ ಏನಿಸುತ್ತದೆ! ಮನುಷ್ಯನ ಇಂತಹ ಎಲ್ಲ ಕೇಡುಗಳನ್ನು, ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಅಮಾನವು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೆ ಕನಕರು ಜಲವೆ ಸಕಲ ಕಲಸಕ್ಕೆ ತಾಯಲ್ಲವೆ ಜಲದ ಕುಲವನೇನಾದರು ಬಲ್ಲಿರಾ? ಎಂದು ಈ ರೋಗಿಷ್ಟ ಸಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಂದಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಬಂದಿದೆ.

ಮಂದಿರ, ಮಹಿದಿ, ಇಗರ್ಜಿಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳ್ಳುವ ನೂರಾರು ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕರು ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೆ, ತಿನ್ನುವ ಅನ್ನಕ್ಕೆ, ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಜಾತಿ ರೋಗ ಬಡಿದರೆ! ಇದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಎದೆಯ ದಸಿಗೂ ಮಿಗಿಲಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹುದೇನು? ಕ್ರಿಯ್ಯವನ್ನು ತಣ್ಣಾಗಿಸುವ ಈ ಕವಿವಾನೆ ಕೀವಿ ತುಂಬುವುದು ಏದೆಯ ದವಿಗೆ ಕಿರೋಟ್‌ಗಳೆಲ್ಲ. ಬಹುಜನರ ಹಿತವನ್ನು, ಬಹುಜನರ ಸುಖವನ್ನು ಬಿಯಸುವ ನೂರಾರು ಮಾದರಿಗಳು, ವಿಶ್ವಸಮಾಜ ಒಪ್ಪುವ ಪ್ರಾಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೂರಾರಿವೆ. ಜನರನ್ನು ಬೆಸೆಯಲು ಬೆಕಾಗಿರುವ ಸೌಹಾದರ್ವಾಹಾಗು ಕಾರ್ಯಾಳಯ ಶಾಪಾಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ಎಲ್ಲ ವಾಧಿಗಳನ್ನು ಉಪಶಮನಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸದೇ ಇರುವ ಸಮಾಜ ಬೆಜ ಮೋಹಿಯದ ಮಣಿನಂತೆ ನಿಜೀವವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

■ **ಜಿ.ವಿ. ಅನಂದಮೂರ್ತಿ**

ಮಾತೇ ಮುತ್ತು

ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮುಳುಗುವುದು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ.

—ಗಾಂಧಿಜಿ

ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದೇ ನಿಜವಾದ ಕನಸು.

—ಎ.ಪಿ.ಜಿ. ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ

● ನಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿಬರಹ ನಿರ್ಧಾರಿಸುವವರು ನಾವೇ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರನ್ನು ದೂರಭಾರದು ಅಧವಾ ಯಾರನ್ನು ಶಾಖಾಸಂಭಾರದು.

— ಸ್ವಾಮಿ ವಿಪೇಕಾನಂದ

● ನೀವು ನಿತ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾಣುವುದು ಕನಸಲ್ಲ. ಯಾವ ಕನಸು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಲು

— ಬಸವ್ಜಿ

● ಒಮ್ಮೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಯಾರಾದ್ದಾರು ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯುವಂತಿದ್ದರೆ ಅದು ಪಾಪ ಅಗುವುದಿಲ್ಲ.

—ರೇಂದ್ರನಾಥ್ ಕ್ಷಾಗೋರ್ಡ್

● ಧರ್ಮದ ಇರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಇರ್ಮೊಂದು ದುಷ್ಪನಾಗಿರುವಾಗ, ಧರ್ಮವೇ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವನು ಏನಾಗಬಹುದಿತ್ತು?

—ಬೆಂಜಮಿನ್ ಫ್ರಾಂಕ್ಸ್

● ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುವುದು